

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5635/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Коменић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Миленковић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1229/20 од 02.07.2020. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1229/20 од 02.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1229/20 од 02.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3775/19 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име претрпљених физичких болова због уједа пса луталице исплати 30.000,00 динара и на име претрпљеног страха 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, и на име трошкова лекарског уверења 2.600,00 динара са законском затезном каматом од 30.05.2019. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђених износа. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.808,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1229/20 од 02.07.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу поред износа досуђених првостепеном пресудом за претрпљене физичке болове исплати још 10.000,00 динара и за претрпљени страх још 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од првостепеног пресуђења до исплате, а у преосталом делу тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупно 59.408,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 .... 87/18). Ревизијом тужене оспорава се висина досуђене накнаде нематеријалне штете, али се неосновано указује на неуједначену судску праксу, будући да висина досуђене накнаде нематеријалне штете зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном предмету. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 04.06.2019. године. Будући да се тужена није жалила на првостепену пресуду, вредност предмета спора побијаног дела другостепене пресуде износи 30.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у спору мале вредности. Будући да је чланом 479. став 6. ЗПП искључено право на подношење ревизије у спору мале вредности као посебном поступку, не примењује се општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић